

השכונה שלנו הסיפור שלנו

"השכונה שלנו, הסיפור שלנו"

האסופה שלפניכם, הינה פרי שיתוף פעולה מרתק בין תלמידי כיתות ט'4 קולנוע, וט'7, לבין אזרחים ותיקים מהשכונה, המגלמת את תמצית הקשר הבין-דורי והמחויבות הקהילתית הנמצאים בלב החזון החינוכי שלנו. המיזם "השכונה שלנו, הסיפור שלנו" נולד מתוך האמונה במסוגלותם של תלמידינו ליצור דיאלוג משמעותי עם הדור הוותיק ולהפוך לשומרי הזיכרון הקהילתי.

אני רוצה להודות ולשבח את תלמידי כיתות ט'4 קולנוע וט'7 על המסירות, הסבלנות וההקשבה העמוקה, פתיחות הלב והיכולת המרשימה להביא את הסיפורים הללו לחיים באמצעות כלים טכנולוגיים מתקדמים. אין זה מובן מאלינו ש"דור הדיגיטל" בחר להקדיש זמן ומאמץ לתיעוד ולהנצחת סיפוריהם של דור הוותיקים, ויצר גשר ייחודי בין העבר להווה.

תודה מיוחדת למנחי הפרויקט מבית הספר חודדי אתי מחבכת ט' גלינסקי בנימין המורה לקולנוע ומטעם "פינות חמות" יאיר יעל ופולק לנה העובדות השכונתיות של לשכת שפירים על ההובלה המסורה והליווי המקצועי לאורך כל התהליך שפתחו בפנינו את השערים ואת הלבבות, וואפשרו מפגשים אותנטיים ומרגשים.

וכמובן, תודה ענקית לקהילת האזרחים הוותיקים ששיתפו בנדיבות מזכרונותיהם, ריגשו אותנו בסיפוריהם, ויצקו משמעות מחודשת למושג "זיכרון קהילתי חי".

מי ייתן ותערוכת "השכונה שלנו, הסיפור שלנו" תשמש תזכורת לכוחו הרב של הסיפור האנושי, וליופי המתגלה כאשר דורות שונים מתאחדים כדי לשמר, לשתף וללמוד זה מזה, תוך חיבור בין מסורת לחדשנות טכנולוגית.

בברכה,

עירית כהן

מנהלת חטיבת הביניים

ביה"ס הייטק ואומנויות ע"ש שמעון פרס

קוראים יקרים,

המסע ליצירת "השכונה שלנו, הסיפור שלנו" החל כחזון חינוכי הקרוב לליבנו, בהשראת הרצון ליצור קשר משמעותי בין דורות ולשמר את הזיכרון הקהילתי. פרויקט שלא רק יעמיק את הקשר של תלמידיו עם השכונה הוותיקה, .

הרעיון לחבר בין דורות הוביל למאמץ שיתופי מרשים שלא רק העשיר את כיתות ט'4 מגמת קולנוע וט'7, אלא גם טיפח קשרים עמוקים ואותנטיים עם האזרחים הוותיקים בשכונתנו. השילוב בין תלמידי כיתה ט'7 שערכו ראיונות וכתבו תסריטים, לבין תלמידי מגמת הקולנוע מכיתה ט'4 שצילמו ותיעדו, יצר פרויקט רב-ממדי ומקצועי. במקודת מבט חינוכית, היה מפעים לראות את תלמידיו מגלים אמפתיה עמוקה, מקשיבים בכבוד אמיתי ומנהלים דיאלוג משמעותי עם דור הוותיקים. המפגש הבלתי אמצעי הזה משמש עדות חיה לתהליכים החינוכיים הפורצים מעבר לספרי הלימוד והכיתות, ויוצרים למידה חווייתית ואמיתית.

אנו גאים בכל תלמיד ותלמידה משתי הכיתות שהקדישו מזמנם, מרצם ויצירתיותם לפרויקט זה, ואנחנו אסירי תודה על ההזדמנות להיות עדוים לצמיחה האישית והחברתית שחלה במהלך העשייה המשותפת הזו. ברצוננו להודות לעיריית כחן, מנהלת חטיבת הביניים ולסיון מקס מנהל ביה"ס על התמיכה הבלתי מתפשרת והאמונה בפרויקט. תודות מיוחדות לצוות הקהילתי ממחלקת שפירים: לבנה פולק ויעל יאיר, העובדות השכונתיות, ואוריאן טל, העובד הסוציאלי הקהילתי, על השותפות הנעימה והפורה. לבנה ויעל, היה עובג אמיתי לעבוד איתכן.

כולנו מקווים כי פרויקט זה יעורר אפקט אדווה של חיבור וחבנה בין הדורות, יחזק את הלכידות הקהילתי ויהווה מודל להמשך פעילות משמעותית בקהילה.

בברכה,

אתי חודדי מחנכת כיתה ט'7

בנימין גליבסקי מורה לקולנוע

ביה"ס הייטק ואומנויות ע"ש שמעון פרס

קוראים יקרים,

"השכונה שלנו, הסיפור שלנו" - פרויקט בין-דורי המפגיש בין אזרחים ותיקים משכונות נווה עופר וקריית שלום ובין תלמידי הכיתה טל מביה"ס הייטק ואומניות ע"ש שמעון פרס ומזמין אותם להציג את סיפורם האישי של האזרחים הותיקים מהשכונה. במהלך השנה האחרונה נפגשו תלמידי התיכון עם קבוצת האזרחים הותיקים, נרקמו קשרים בין-אישיים, האזרחים הותיקים סיפרו את הסיפורים האישיים שלהם מרחבי השכונה והתלמידים סייעו בעיבודם. בסיוע מגמת הצילום של כיתה 4ט, התלמידים הסריטו את האזרחים הותיקים ברחבי השכונות, בהתאם לסיפורים האישיים. הפרויקט משמיע את קולם של האזרחים הותיקים, מראה את החיבור שלהם לשכונה שלהם, לבית שלהם ומאפשר הצצה לחיים האישיים המפוארים שלהם.

האזרחים הותיקים שלקחו חלק בפרויקט משתתפים ב"פינות חמות", קבוצות חברתיות לאזרחים ותיקים גברים, בנווה עופר וקריית שלום המופעלות על ידי המנהל לשירותים חברתיים, באזורי מחלקות "שפירים" ו"שער יפו". הקבוצות נפגשות אחת לשבוע בימי ראשון בבוקר, מופעלות על ידי שתי עובדות שכונתיות ומלוות על ידי עובד סוציאלי קהילתי.

תודתנו הנתונה ראשית לתלמידים היקרים ולאזרחים הוותיקים על שותפותם הפעילה והמשמעותית בפרויקט.

תודה רבה גם למחנכת כיתה טל- אתי חודדי, וגלינסקי בנימין, המורה לקולנוע, על העשייה הברוכה והשותפות המקצועית והמסורה.

יעל יאיר, עובדת שכונתית
לנה פולק, עובדת שכונתית
אוריאן טל עו"ס קהילתי

שותפים בפרוייקט:

תלמידי כיתה ט'7:

אבזוב משה, אזולאי עידן, זילברשטיין לין, חיימוב איתי,
כרמונה ירון, לוגסי טליה, לוזון יעקב אור, עודד תאמר, עמר
שלומי, קמחי ליאן ושלמה אורנה אנאבל.

תלמידי ט4 מגמת קולנוע:

אוזן כבסה אור, ארז מתן בנימין, בבייב שליו, ברקי גל, דיאז
יוחנן, הרטל הלל מיכאל, ספקטור יובתן, פאר גאיה, קוברסקי
נעמי, קצרי עוז ושוחם עיליי

מנחי הפרוייקט מטעם ביה"ס הייטק ואומנויות ע"ש שמעון פרס:

חודדי אתי, מחנכת כיתה ט'7

גלינסקי בנימין, מורה לקולנוע

מנחי הפרוייקט מטעם מחלקת שפירים:

יאיר יעל, עובדת שכונתית

פולק לנה, עובדת שכונתית

תורות מיוחדות:

אריאן טל, עו"ס קהילתי, מחלקת שפירים

כהן עירית, מנהלת חטיבת הביניים, ביה"ס הייטק ואומנויות ע"ש

שמעון פרס

סיון מקס, מנהל ביה"ס הייטק ואומנויות ע"ש שמעון פרס

לצפייה בכלל הסרטונים סירקו:

שלמה דניאל קרית שלום

אני מתגורר בקרית שלום במשך שישים שנה. עבורי השכונה היא הרבה יותר מסתם מקום מגורים - היא חלק מההיסטוריה הישראלית. החיים בשכונה התאפיינו באווירה קהילתית חמה. התושבים נהגו להתכנס בגינות הציבוריות בערבים ובסופי שבוע, לשוחח ולבלות יחד.

אחד הזיכרונות המשמעותיים ביותר עבורי הוא הביקור ההיסטורי של יצחק רבין בבית המפלגה, שהיה מוקד פעילות חשוב בשכונה. מפלגת העבודה קיימה בו הרצאות ואירועים באופן קבוע. החיים התרבותיים בשכונה היו עשירים, במיוחד סביב אירועים מיוחדים כמו הכנסות ספרי תורה.

חשובים לי במיוחד חמישה עשר בתי הכנסת בשכונה, המעידים על העושר הרוחני והמסורתי של השכונה שלנו. כיום, אני מקווה שהדור הצעיר יכיר את המורשת העשירה של קרית שלום, ושהעירייה תמשיך לטפח ולפתח את השכונה. אני רואה בה קהילה שהצליחה לשמר את זהותה המיוחדת תוך כדי התפתחות והשתנות לאורך השנים.

סירק לסרטון:

שלמה דניאל, שכונת "קרית שלום"

פנחס הרוש בנווה עופר

אני גר בשכונת תל כביר 55 שנה, אני זוכר את תחילת דרכי בשכונה כשעמדו בה רק שלושה בניינים מרובעים מול הסופר. תמיד היו לי יחסים טובים עם השכנים לאורך השנים. לאחרונה נסלל שביל חדש ויפה המשתרע מצומת וולפסון עד כביש תל גיבורים. רוב תושבי תל כביר היו מפונים מיפו וכפר שלם, ועד להפיכתה לקהילה משגשגת. עד לא מזמן היה באזור בסיס חשוב של חיל האוויר, האזור המכונה כיום "הגן הכיפתי" היה בעבר חלק משכונת תל כביר המקורית.

סירקו לסרטון:

פנחס הרוש, שכונת "נווה עופר"

כהן מנשה קריית שלום

אני חי בשכונה כבר עשרים שנה. זו הייתה שכונה שונה לחלוטין מזו שאנו מכירים היום. בימיה הראשונים, במקום כבישים סלולים נפרשו שטחי חול, והחצרות היו עשירות במגוון עצי פרי - תפוזים, שסק, תפוחי עץ, תותים, בננות, ענבים ואגסים. "כמו גן עדן".

החיים בשכונה היו פשוטים אך מלאי תוכן ושמחה. בהיעדר חנויות מקומיות, אמא שלי הייתה לוקחת עגלה ובוסעת עד אזור קיבוץ גלויות לערוך קניות. הילדים מילאו את הרחובות במשחקיהם - חמס אבנים, שבע אבנים, גנבים ושוטרים, ובמיוחד משחקי כדורגל במגרש החול ליד המתנ"ס. לעיתים, כשלא היה כדור אמיתי, היו מאלתרים עם ענפי חוש חש.

אני זוכר במיוחד את חגיגות הסוכות, כשהוא ואחיו היו מטפסים על עצים גבוהים להשיג סכך לסוכה המשפחתית הענקית. בקצה השכונה עמד "בית הבאר", שם היו קובים זבל פרות לדישון העצים - עדות אילמת לימים ההם שעדיין קיימת היום. "לא היה לנו כלום אבל היה לנו הכל", אני נזכר כיצד הייתי הולך בחושך מוחלט ללא פחד, ואף מלווה בנות משפחה שחששו ללכת לבד. היופי עבורי היה טמון דווקא בדברים הפשוטים - בחברות האמיתית, בערבות ההדדית ובביטחון הקהילתי שאפיין את השכונה,

סירקו לסרטון:

כהן מנשה, שכונת "קריית שלום"

ישראל חנוך נווה עופר

- אני גר בשכונה שלוש שנה, השכונה בשארה נאמנה לעצמה לאורך השנים, כשהמרכז המסחרי ובית הכנסת נותרו לב ליבה של השכונה החיים בשכונה תוססים - החנויות המגוונות, הילדים משחקים בגנים, ויש מפגשים חברתיים בערבים ובסופי שבוע. אני זוכר שהתושבים היו מתכנסים לשיחות במרפסות ולבילויים יבברכה השכונתית במיוחד זכורות לי ההופעות של אמנים שהגיעו לשכונה והביאו שמחה לתושבים. עבורי, למרות השינויים המעטים שחלו במראה החיצוני, השכונה בשארה קהילה חמה ומזמינה.

סירקו לסרטון:

יוסף רפאלוב

נווה עופר

אני גר בשכונה שלושים שנה, השכונה שלנו גדלה מקהילה קטנה למקום תוסס עם 29 בתי כנסת.

אני זוכר את השכונה בתחילת דרכה עם המרכז המסחרי הצנוע, ריח הלחם הבוכרי, והופעות של הקהילה הבוכרית שאיחדו את התושבים.

היום הוסיפו לשכונה - מתקני ספורט ופארקים והצלחנו להתגבר על אתגרים כמו תקופת סמים שהייתה בשכונה. עבורי, בית הכנסת הוא ההמקום המשמעותי ביותר, המסמל את המסורת והרוח הקהילתית החמה שבשמרת למרות כל השינויים.

סירקו לסרטון:

יוסי סיטון

קריית שלום

אני גר בשכונה כבר שישים שנה. בימיה הראשונים היא הייתה מלאה בפרחים, עצי פרי וירק. וחייה בה מרכז חיים תוסס, עם מכולת, חנות ירקות וספרייה. חדלתות נשארו פתוחות, והאמון בין השכנים היה מוחלט. הילדים שיחקו ברחובות במשחקים פשוטים, והתושבים בילו יחד בים ובמועדוני הלילה המקומיים. כיום, אשתי ואני מבלים את זמנו בפארק החורשות, בוסעים בקולנועית בשבתות ובהנפים מהשקט. למרות השינויים בשכונה – במיוחד הירידה בביטחון האישי והגעתם של מהגרי עבודה אני עדיין רואה בשכונה את ביתי. משאלתי היחידה היא שהשכונה תישמר כפי שהיא, ושחדור הצעיר ישמור עליה.

סירקו לסרטון:

יוסי סיטון, שכונת "קריית שלום"

שבילנסקי דוד נווה עופר

אני גר בשכונת נווה עופר זה שלושים שנה, הגעתי לשכונה כעולה חדש ומצאתי בה קהילה תומכת של עולים וכולנו חלקנו חוויה דומה. עבורי, חדר הכושר באזור הבריכה והמתנ"ס הם מוקדים משמעותיים בחיי השכונה. השכונה עברה שינויים במיוחד בהיבט הדתי-תרבותי, עם ריבוי אירועים ומסיבות של הקהילה הדתית. אני רואה בנווה עופר את השכונה הטובה ביותר בזכות תושביה, וחולם על התחדשות עירונית לבתים הישנים תוך שמירה על רוח הקהילה החזקה שנוצרה במקום.

סירקו לסרטון:

דוד שבילנסקי, שכונת "נווה עופר"

דוד בן נתן בנווה עופר

הגעתי לשכונת תל כביר אחרי פרק חיים ארוך ומרתק.
בולדתי באנגליה וביהלתי שם חנות שטיחים מצליחה במשך שנים.
לאחר שנאלצתי למכור את עסקי בתקופת מרגרט תאצ'ר, בחרתי
להשתקע בישראל והפכתי את השכונה לביתי החדש.
ולמרות שבני נמצא בחו"ל, אני מרגיש שייך ומחובר לקהילה
המקומית.

אני מאוד אוהב את השכונה ואת ארץ ישראל בכלל והן מיוחדות
בזכות האנשים הטובים החיים בה,
ולמרות שהם "קצת משוגעים" אין אנשים טובים וחמים כאלה בכל
העולם.

אני רואה בתל כביר את ביתי האמיתי ומעדיף אותה על פני
לונדון, למרות שכל משפחתי נמצאת שם.

סירקו לסרטון:

דוד בן נתן, שכונת "נווה עופר"

בני סיני

נווה עופר

אני גר בשכונת נווה עופר כבר ארבעים שנה, מתגורר ברחוב אוהלי יעקב, זו הייתה- שכונה שקטה עם סופרמרקט, שתי מכולות וקופת חולים. במיוחד זכור לי מתב"ס נווה עופר, שאירח מופעים של הקהילה הבוכרית ועבורי כיום, כפינה חמה, מקום משמעותי לצד ביתו. לאורך השנים, הייתי עד לשינויים בשכונה - בתים חדשים נבנו, ושכנים התחלפו, אך ביתו נשאר העוגן שלי, המקום בו אני נפגש עם משפחתי ומבלה את זמני.

סירקו לסרטון:

בני סיני, שכונת "נווה עופר"

גבריאל בכר נווה עופר

אני גר בשכונה 52 שנה, מהתושבים הוותיקים ביותר בשכונה אליה הגיע כשהייתה עדיין בשלבי בנייה. אני זוכר את השכונה כשטח חולי ריק, ללא תשתיות בסיסיות כמו מרכז מסחרי, מכולת או תחבורה ציבורית. נקודות ציון משמעותיות בזיכרוני היא - הקמת שבט הצופים, חגיגות ל"ג בעומר במתנ"ס המוקף חולות, והקמת בית הכנסת על ידי חלוצי הקהילה. כיום, כשאני מביט מחלון ביתי, אני רואה שכונה שונה לחלוטין, הבית שלי, סניף הצופים והגינה הצמודה הם המקומות המשמעותיים ביותר, ומסמלים את ההמשכיות בתוך השינויים הרבים שעברה השכונה.

סירקו לסרטון:

גבריאל בכר, שכונת "נווה עופר"

השכונה שלנו הסיפור שלנו

חוברת זו אוצרת את תערוכת דיוקנאות של
ותיקי השכונה ומספרת את סיפורם האישי
במקום האהוב עליהם בשכונה.
זהו פרוייקט בין - דורי בו תלמידי כיתות
ט' בפגשו עם ותיקי השכונה,
ראיינו אותם על חוויותיהם וזיכרונותיהם,
צילמו, תיעדו אותם ויצרו סרטונים
אותנטיים.

מטרת הפרויקט:

לחזק את הזיקה הקהילתית של התלמידים
לסביבת ביה"ס באמצעות גשר בן - דורי,
לספק במה לותיקי השכונה לסיפורם האישי,
והעצמת תחושת השייכות והגאווה המקומית
בקרב כל המשתתפים.

תיכון ומכללה להייטק ולאמנויות ע"ש
שמעון פרס
Shimon Peres
High Tech and Arts High School

תל
אביב
יפו
TEL
AVIV
YAFO

מינהל השירותים החברתיים | אגף דרום | מחלקת שפירים
עבודה קהילתית